

عنوان مقاله:

رابطه ابعاد دینداری، جنسیت و تاهل با میزان رضایت از زندگی در میان دختران و پسران دانشجوی دانشگاه مازندران

محل انتشار:

دوفصلنامه اسلام و علوم اجتماعی، دوره 9، شماره 18 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سید مهدی متولیان - سمت/ سازمان: دانشگاه مازندران، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، گروه مطالعات زنان

زهرا نوری - کارشناس ارشد جامعه شناسی، گروه مطالعات زنان

سید مهدی حسینی شروانی - دانشجوی دکتری الهیات دانشگاه مازندران

حسین پرکان - دانشجوی دکتری

خلاصه مقاله:

رضایت از زندگی چنان با اهمیت است که می توان گفت هدف برتر هر فرد در زندگی است؛ اما گزارش ها نشان می دهد که میزان آن در جامعه ما پایین است. از این رو تحقیق حاضر به دنبال بررسی رابطه بین میزان دینداری و میزان رضایت از زندگی در بین نمونه آماری 407 نفری از دانشجویان است. نتایج تحقیق نشان می دهد بیشتر دانشجویان 3/54 درصد از میزان دینداری بالایی برخوردار هستند. میزان دینداری در بین دختران بیشتر از پسران است. تنها 91/47 درصد از دانشجویان از رضایت بالای زندگی برخوردار هستند. رضایت از زندگی در بین دختران بیش از پسران است. همچنین نتایج نشان می دهد که بین میزان دینداری با میزان رضایت از زندگی رابطه معناداری وجود دارد؛ همچنین نتایج نشان می دهد که بین بعد اعتقادی، مناسکی و بعد تجربی با میزان رضایت از زندگی رابطه معناداری وجود دارد؛ اما بین بعد پیامدی با میزان رضایت از زندگی رابطه معناداری وجود ندارد. رگرسیون نشان داد که متغیرهای بعد دینداری تجربی و جنسیت قادر به تبیین 5 درصد از رضایت از زندگی شدند. پیشنهاد می شود با توجه به وجود آسیب هایی چون پدیده فرار مغزها، برای افزایش رضایت از زندگی دانشجویان، دینداری آنان تقویت گردد.

کلمات کلیدی:

ابعاد دینداری، جنسیت، تاهل، رضایت از زندگی، دانشجو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/856602>

